

стъбло-то и изданкы-ты около овощкж-тж. *Л. Д. 1870, 180.* Българи съ голѣмж лѣснинж си сѣжтъ такива плодоносни дървета, кѣту си изкопавжтъ въ пролѣтъ или есень отъ тѣя дивы, общы всѣмъ овоща, изданкы и младочки, и ги насажджтъ у дома си. *Пк. 62.*

Издариж Издарвамъ (*Мак.*) *м. св.* надарю, одарю: Си-те дете си го издарве'е, Кой броени, и кой неброени. *М. 127.*

Издебнж Издѣбж *м. св. 1)* подкрадусь, накрою, нечаянно застану: Азъ полѣка лека издебнахъ я, допыпахъ я за ржката и ѣ грабнахъ кытката отъ главата. *Зк. 183.* Стоян си стадо покара, Че го на валог превали, Самодиви-те издебнж. *Д. 4, 18—20. 2)* выслежу: Издѣбни искусно тоя чловѣкж, съглядай колкото можешъ по-добрѣ, гдѣ ще ся оттегли. *П. 26.* В' вървище всѣко трѣма проводи Люты злодѣйцы д' издѣбнжтъ, Самъ войвода други поведи. *Гн. 134.*

Издѣйствувамъ *м. св.* выхлопочу: Копринарските търговци издѣйствували, щото въ държавата да са запрети внасянието чужестранна коприна. *З. 324.*

Издѣламъ Издѣлвамъ *м. св. Издѣлувамъ П. м. дл.* обтешу, обтесываю, выстрогаю: Коліетѣ, контои здѣлахъ за това... *Р. С. 26.* И тѣ благодарихъ ся да намѣрж единъ пѣнь отъ кораво дърво, който първо издѣлахъ съ брадѣж-тж и го обоблихъ извѣнтъ. *Р. С. 72.* Робенсинтъ начна да издѣлва едно липаво дърво за шишъ. *Р. А. 34.*

Издериж *м. св. Издѣирамъ м. дл. 1)* издеру, сдеру, обдеру, сдираю, обдираю; *2)* изношу, изнашиваю: Колко обуца издира (чловѣкж) отъ каквж-то ягжж кожж и да сж направени. *Л. Д. 1869 р. 85. 3)* исцарапаю, выцарапаю: Сичкытѣ тѣзи нимфы готовы сж да са издерижтъ една друга (*Toutes ces nymphes jalouses sont prêtes de s'entre-déchirer*). *Т. 115.*

Изджиждж *м. св.* выстрою, сооружу, выложу камнемъ: Той палатъ е издзизденъ съ такова искусство, щото чловѣческыятъ умъ не може го приказва. *Х. II, 94.*

Издигване *с. с.* возвышеніе, горбъ: Ламитѣ различаватъ (отъ овцытѣ) отъ кѣмто издигване на гърба имъ, защо е като на камила. *Р. А. 32.*

Издигнж *м. св. Издѣгамъ м. дл.* подниму, поднимаю: Издигнж Рада горѣ в небеса До високи-те канари, У широки-те пещери. *Д. 8, 53—55.* Ак' издигнамъ еденъ студенъ каменъ, Да те удрамъ мегю две-те очи, Ке т' испжрснатъ очи отъ глава-та. *М. 173.* Хай, хай да го издигнемъ на щитъ. *Р. 69.* Очи-ти да си не издигахъ Гора-та